

К. ф.-м. н. Огліх В. В.

Дніпровській національній університет імені Олеся Гончара (Україна),

к. т. н. Шаповалов О. В.

Університет митної справи та фінансів (Україна)

ФОРМУВАННЯ МОДЕЛІ ЕФЕКТИВНОГО КЕРУВАННЯ ЯКІСТЮ ОСВІТНІХ ПОСЛУГ

На фоні соціальних, політичних, економічних змін сучасного соціуму маємо констатувати, що сьогодення висуває нові вимоги до освітніх структур. Мають бути сформовані нові стратегія та механізм керування процесом формування соціально успішних особистостей та набуття освіти нової якості [1]. Заклади вищої освіти мають вибудовувати моделі ефективного керування якістю освітніх послуг, які враховують:

- зміни у соціальній, мотиваційній, емоційній та академічній активності сучасної молоді, за недостатньої сформованості в студентів самостійності, самоорганізації, соціальної відповідальності;
- зниження здатності до навчання;
- специфіку функціонування конкретного закладу освіти в конкретних умовах в режимі розвитку;
- дидактичні домінанти, тобто засадничі вимоги до практичної організації учбового процесу засновані на перспективах освіти за новими стандартами та на моніторингу поточних, кінцевих результатів.

Вкрай важливо прикладати до моделі ефективного керування принцип спрямованості навчання на рішення у взаємозв'язку завдань освіти, виховання і загального розвитку. Також потрібно враховувати в цілісному педагогічному процесі закономірний зв'язок процесу навчання з процесами освіти, виховання і розвитку. Особливу увагу слід звернути на підготовку фахівців, діяльність яких вимагає математичних та технічних знань. З сумом маємо констатувати, що молодь поступово стає менш підготовленою до протидії навіть незначним стресовим ситуаціям. До яких вони відносять навчання, особливо, з дисциплін

які вимагають аналітичних здібностей. В підсумку це створює величезну перепону для їхнього успіху в житті. Тільки усебічно та гармонійно розвинена особа, може найуспішніше брати участь в суспільному житті. Ситуація ускладнена тим, що сучасні технології знизили рівень соціалізації та зменшили здатність молоді до взаємодії з іншими учасниками навчального процесу. Процес навчання неможливий без єдності викладання і навчання, тобто мова йде про свідомість і активність студентів у навчанні під керівництвом викладача. Цілісний процес навчання може досягнути очікуваного результату тільки в тому випадку, коли обидва ці процеси будуть функціонувати у взаємозв'язку. Засвоєння знань, умінь і набуття навичок та компетенцій неможливе, лише за активної позиції викладача та пасивної студента, який не бере участі в процесі. Крім того, формування в суспільстві думки про необхідність зацікавити навчанням призвело до того, складностей при переході від «світу цікавого» до «світів реального життя та роботи». Навчання неможливе без виконання нудних складних обов'язків. Працездатна людина, затребувана роботодавцями не формується тільки під час роботи, а не нескінченним веселощами.

Маємо звернути увагу, ще на те що молодь має складнощі з обробкою інформації з низьким рівнем стимуляції, і це негативно впливає на їх здатність вирішувати академічні завдання. Роботодавці відмічають складнощі з обробкою адекватної інформації, яка виходить від людей, передається голосом, без візуальної стимуляції. Тобто має бути нівельовано те, що технології ж емоційно віддаляють людей один від одного. Крім того, останнім часом значна увага приділяється мотивації до навчання. Майже нівельовано розуміння того, що «необхідно навчатися і виконувати складну роботу, яку не хочеться виконувати». Молодь знає чого хоче, але їм важко робити те, що необхідно для досягнення цієї мети. І якщо в закладах загальної та вищої освіти проблему мотивації перекладено на викладача, то в реальному дорослому житті це призводить до непорозумінь на роботі, недосяжності цілей і залишає людей розчарованими.

Формуючи модель ефективного керування якістю освітніх послуг не слід забувати про *принцип науковості навчання*. Останнім часом майже нівелюється теоретична підготовка. Бажання подолати розрив між теорією і практикою, освітою і виробництвом, на тлі істотного скорочення аудиторного навантаження, перетворює блага бажання задовольнити вимоги роботодавців у фахівцях до істотного зниження якості підготовки кваліфікованих кадрів із урахуванням нових організаційно-відмінних форм навчання. Під час навчання студент має відчувати закономірний зв'язок навчального предмета з практикою, а й з наукою. Не можна навчати сьогодні на сьогодні. Випускникам закладів освіти мають відповідати вимогам ринку праці майже півстоліття. Зміст навчання має розкривати не лише сучасні досягнення, а й окреслювати перспективи розвитку науки. Освітні програми мають органічно поєднувати класичні, сучасні та перспективні наукові та практичні положення даної галузі знання.

Водночас маємо звернути увагу на прогалини у реалізації *принципів систематичності та послідовності, доступності* в навчанні. У результаті істотного скорочення часу відведеного на навчання знання, вміння і навички не завжди формуються в системі, в певному порядку, коли кожен елемент логічно пов'язується з іншими. Реалізація цих домінант на практиці шляхом комплексного планування завдань дозволить особливу увагу приділяти посиленню розвиваючого впливу навчання, разом з формуванням у необхідних знань, умінь, навичок і компетенцій.

Список використаних джерел:

1. Oglikh V., Nikolayev T., Shapovalov O. Educational reform Ukraine on innovative principles // Social and Economic Priorities in the Context of Sustainable Development. Monograph. – Opole: Publishing House WSZIA, 2016. – P. 251-257.